

خبرنگار رضوی

شنبه ۱۷ آذر ۱۳۹۷
۳۰ ربیع الاول، ۱۴۴۰
۸ صفحه/شماره ۴۰۱۰

حکمت روز
امام صادق (ع)

اگر در میان مردم عدالت برقرار شود، همه‌بی‌نیاز می‌شوند و به‌اذن خداوند متعال آسمان روزی خود را فرو می‌فرستد و زمین برکت خویش را بیرون می‌ریزد.

کافی (ط -الاسلامیه) ج ۳، ص ۵۶۸، ح ۶ [شبیه این حدیث در من لایحضر الفقیه ج ۲، ص ۵۳، ح ۱۶۷۷]

مناجات
خواجہ عبدا... انصاری

الهی!
یافته‌می‌جویم، با دیده‌ور می‌گویم چه جویم که دارم، که ببینم چه گویم شبیفته این جست و جویم، گرفتار این گفت و گویم تاجان دارم غم‌تورا غمخوارم بی‌جان غم عشق توبه کس نسپارم
خبر

عبادت تولیت آستان قدس رضوی از مداح و شاعر

پیش کسوت آیینی کشور

تولیت آستان قدس رضوی(ع) از سیدرضا مؤید مداح و شاعر پیش کسوت آیینی کشور عبادت کرد.
به گزارش تسنیم، حجت الاسلام والمسلمین رئیسی تولیت آستان قدس رضوی(ع) در این دیدار با سیدرضا مؤید، مداح و شاعر پیش کسوت آیینی کشور، در جریان روند درمانی وی قرار گرفت و از خداوند متعال برای این شاعر ارز شمند کشورمان آرزوی سلامتی کرد.

این گزارش حاکی است، سیدرضا مؤید سال ۱۳۲۱ در مشهد مقدس دیده به جهان گشود و تحصیلات مقدماتی را در مکتب‌خانه پشت سر گذاشت. علاقه او به شعر باعث شد که خیلی زود سراغ دیوان‌های قدیمی برود و لذت شعر کهن به‌ویژه اشعار حافظ را در نوجوانی تجربه کند. گسترده‌تر شدن علاقه‌اش، او را به کتابخانه آستان قدس رضوی رساند و ساعت‌ها مطالعه دیوان‌های مختلف در جوار حضرت رضا(ع) را به او هدیه داد. ۱۲ سالگی خود را پشت سمر می‌گذاشت که نخستین شعرش را سرود و حسن‌مطلعی شد برای پرواز در آسمان روحانی شعر. صفا و صمیمیت بارزترین ویژگی اخلاقی سیدرضا مؤید است و با نگاهی اجمالی به اشعار وی می‌توان این صفا و صمیمیت را در سروده‌هایش نیز به‌تماشانشست. اشعار مؤید بدون تکلف و رها از چارچوب‌های مصنوعی است و...

با شاعران
افشین یدالهی
دشت و دآینه دژسوکاشی
دو بیست کوهی و نوبیست کبابی

بریده کتاب

من از خود می‌پرسم چرا حقیقت باید ساده باشد. تجربه من کاملاً خلاف این را به من یاد داده است، حقیقت تقریباً هیچ وقت ساده نیست و اگر چیزی بیش از حد واضح و آشکار به نظر می‌رسد، اگر عملی به‌ظاهر از منطق ساده‌ای پیروی می‌کند، معمولاً انگیزه‌های پیچیده‌ای پشت سر آن است.
تونل – نویسنده: ارنستو ساباتو

پدر خوانده – (The Godfather) کارگردان: فرانسیس فورد کوپولا

حکایت

یکی از بزرگان را در مجلسی، بسیار ستودند و در وصف نیکی‌های او یازده‌وی کردند. او سر برداشت و گفت: من آنم که خود می‌دانم. (خودم را می‌شناسم، دیگران از عیوب من بی‌خبرند.)
کفیت آذی‌با من یغد محاسنی / علی نیتی هذوالم تدر ما یبطن
ای کسی که خوبی‌های مرا بر می‌شماری از گردن محفوظ باشی.
ظاهر حال من این است که تو می‌بینی ولی از باطن من خبر نداری.
شخصم به چشم عالمیان خوب منظر است(۱) /وز خبت باطنم سر خجلت فتاده پیش(۲)
طاووس را به نقش و نگاری که هست خلق / تحسین کنند و او خجل از پای‌زشت خویش

۱_ شخصم: پیکر ظاهرم

۲_ خبت: پلیدی دل

صفحه آخر

روزنامه خراسان رضوی:

رتبه یک نشریات استانی

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان

مدیر مسئول: محمدسعید احدیان

سر دبیر: سیدعلی علوی

دفتر مرکزی: مشهد، بلوار شهیدصادقی

صندوق پستی: ۵۱۱-۹۱۷۳۵

تلفن: ۵۱۱-۳۷۶۴۴۰۰

نمابر دبیر خانه: ۵۱۳۷۶۴۴۹۵

پذیرش آگهی و اشتراک: ۵۱۳۷۰۱۰

پيامك: ۲۰۰۹۹۹

یادداشت
سید موسی سیادت

مدیر مرکز رشد فناوری پارک علم و فناوری خراسان

نرخ ارز، تهدیدها و فرصت‌های پیش‌روی شرکت‌های دانش‌بنیان

متأسفانه طی دهه‌ک اخیر نوسانات بی‌سابقه نرخ ارز باعث ایجاد مشکلات بسیاری برای آحاد جامعه، صنعت گران، تولیدکنندگان و... شده است که تورم و بی ثباتی‌های اقتصادی، نبود امکان برنامه‌ریزی و غیرقابل پیش‌بینی بودن آینده و... از نتایج این شرایط است. با توجه به این که بخش تقریباً زیادی از صنایع کشور به نوعی وابسته به تأمین مواد اولیه، تجهیزات و ماشین‌آلات و... از خارج کشور هستند؛ از این رو تغییر و تحولات نرخ ارز تأثیری مستقیم بر روند توسعه صنایع داخلی دارد.

تأثیر نوسانات نرخ ارز بر صنایع از جمله عواملی است که میزان مقاومت اقتصادی یک کشور را نشان می‌دهد، به عبارتی نرخ ارز و نوسانات آن مقوله‌ای است که میزان تأثیرپذیری و وابستگی صنایع را به خارج از کشور نشان می‌دهد. حال این پرسش مطرح می‌شود که در چنین شرایطی افزایش نرخ ارز تهدید است یا فرصتی برای توسعه شرکت‌های دانش‌بنیان؟

دانش وفناوری جزو جدایی‌ناپذیر دارایی‌های اساسی شرکت‌های دانش‌بنیان است. این گونه شرکت‌ها به عنوان مراکز تزلیدی و کارپردی کردن دانش و محرک توسعه اقتصادی شناخته می‌شوند و غالباً بر اساس تقاضا و نیاز صنایع و جامعه شکل می‌گیرند و تدوام فعالیت دارند.

با افزایش نرخ ارز، هزینه‌های تولید کالا توسط صنایع افزایش می‌یابد و بدون شک این نوسانات بیشترین آسیب را به این بخش از اقتصاد کشور وارد خواهد کرد. در مقابل هر چه میزان وابستگی صنایع داخلی به خارج از مرزها کاسته شود، در این برهه آسیب کمتری را تجربه می‌کنند و حتی مجال افزایش قابلیت‌پذیری و عرضه مناسب‌تر محصولات خود را در بازارهای داخلی و خارجی خواهند داشت. شرکت‌های دانش‌بنیان نیز از این قاعده مستثنا نیستند و به عبارت بهتر، وابستگی آن‌ها به مولفه‌های وارداتی یا ارز، مشخص‌کننده وضعیت اقتصادیشان خواهد بود. اما یکی از تفاوت‌های بارز این شرکت‌ها با دیگر مراکز تولیدی، فعالیت برای تولید محصولات و خدمات با سطح فناوری بالا(High-tech) است که این محصولات با اغلب جزو کالاهای تحریمی هستند که امکان ورودشان به داخل کشور فراهم نیست یا به دلیل سطح فناوری بالای تولید آن‌ها، باقیمت‌های گزافی وارد می‌شوند. در حقیقت این شرکت‌ها به واسطه استفاده از ابزارهای دانشی، مواد اولیه نه چندان با ارزش را تبدیل به کالای با ارزش افزوده بالا می‌کنند.

تولیدات فناورانه خاص با ظرفیت محدود اما ارزش افزوده فراوان، وجه تمایز این شرکت‌ها در برابر دیگر مراکز تولیدی است که محصولات معمولی و با تیراژ انبوه را روانه بازار می‌کنند. با افزایش نرخ ارز امکان تأمین محصولات‌های تک(High-Tech) به دلیل گران شدن، به مراتب سخت‌تر و بعضاً ناممکن می‌شود. این مسئله فرصت‌ویژه‌ای برای گروهی از شرکت‌های دانش‌بنیان فراهم می‌کند که رقیب خارجی داشته‌اند، اما مجال عرض اندام در مقابل آن‌ها را نیافته‌اند تا بتوانند با قیمت‌های به مراتب پایین‌تر (به دلیل افزایش نیافتن هزینه نیروی انسانی و انرژی)، میدان‌داری کنند و بازار را در دست بگیرند، همچنین مقاومت کارفرمایان در مقابل تأمین داخلی چنین کالاهایی در این شرایط کمتر شده و شرکت‌های دانش‌بنیانی که محصولاتشان از درجه کیفی قابل قبولی برخوردار باشند، با سهولت بیشتری امکان تعامل با صنایع را خواهند داشت. نکته‌ای که توجه بیشتری را از سوی شرکت‌های دانش‌بنیان می‌طلبد این است که فرصت حضور در بازارهای جهانی با افزایش نرخ ارز ایجاد می‌شود. مزیت رقابتی حاصل از آن به واسطه ارزان تمام شدن تولید داخل را نباید فراموش کرد و باید از این ارزان قیمت‌بودن به عنوان یک مزیت رقابتی در بازارهای بین‌المللی سود برد. همچنین افزایش نرخ ارز باعث می‌شود کالاهایی که صرفاً تولیدکننده خارجی داشتند و تا دیروز، تولید آن‌ها مقرون به صرفه نبود، امروزه دارای توجیه قیمتی باشند، زیرا هزینه‌های انرژی و نیروی انسانی تغییری نکرده و این فرصت خوبی است برای شرکت‌های دانش‌بنیان تا با استفاده از وجه تمایز خود که همان خلاقیت، نوآوری و استفاده از دانش است، برای تولید این کالاهای اقدام کنند و سبد محصولات خود را افزایش دهند. در دست است که افزایش نرخ ارز از سویی باعث افزایش هزینه‌های تأمین مواد اولیه برای شرکت‌های دانش‌بنیان می‌شود اما تأثیر این افزایش بر مواد اولیه بسیار کمتر از محصول نهایی تولید شده است. بنابر این اگرچه ممکن است محصول تولید داخل نیز با افزایش قیمت مواجه شود، ولی مشخصاً قیمت محصول وارداتی‌های تک(High-Tech) بسیار بیشتر دستخوش تغییر خواهد شد. افزایش نرخ ارز باعث افزایش هزینه‌های تولید شرکت‌های دانش‌بنیان می‌شود لذا از است نقدی‌نگی مناسبی برای ادامه فعالیت‌های خود داشته باشند اما فرصت‌های ذکر شده را هم نباید نادیده گرفته به ویژه برای شرکت‌هایی که برای تأمین مواد اولیه خود نیاز به خارج از کشور ندارند یا بخش محدودی از مواد اولیه‌شان از خارج تأمین می‌شود، زیرا ارزش افزوده ایجاد می‌ر اثر تبدیل مواد اولیه به محصول‌های تک(High-Tech) تکافوی هزینه‌ها را خواهد داشت. البته هم‌اکنون نبود امکان مرادوات مالی بین‌المللی بر اثر بازگشت تحریم‌های ظالمانه، به یکی از دغدغه‌های جدی فعالان حوزه دانش‌بنیان تبدیل شده و حتی چالش‌هایی را برای بعضی از آن‌ها رقم زده است. نکته مهم آن است که در این بزنگاه مهم، فرصت‌ها و تهدیدها به خوبی شناسایی و برآی آن‌ها ظرفیت‌سنجی یا رهاکار برون رفت تعریف شود.

آدم ها قصه ها
ملیحه رفیع طلب

نقد قربان نجفی، باز یگر تئاتر، سینما و تلویزیون از محدود شدن فعالیت باز یگران پیش کسوت و با تجربه

مبنای انتخاب باز یگران، روابط دوستانه و محفلی است



کرده است، اگر همان سریال پخش شود کمتر کسی تمایلی به دیدن آن ندارد. در واقع بخشی از جامعه به دیدن فیلم‌ها و سریال‌های سطحی و شاد روی یک ظرفیت محدود مانور داد و وقیقه حوزه‌ها را نادیده گرفت؟ بالاخره چند صباح بعد افراد دیگری جایگزین می‌شوند. سینما اگر قرار باشد رشد و تعالی را تجربه کند، باید به سمت محتوا محوری برود. البته فعلا که شرایط این چنین نیست. به نظر من روزی همین ستاره‌هایی که بدون داشتن عقبه و تجربه بزرگ شده‌اند، چالشی برای این هنر خواهند شد. هم‌اکنون برای بعضی از فیلم‌سازان همین قدر کفایت می‌کند، فیلمی بسازند که بودجه‌اش به قواره پر داخت دستم‌دها باشد و گویا در همین حد هم برایشان کافی است. این قصه‌ها و همین‌هایی که خودشان در موردش حرف می‌زنند، عمل نکنند.

● تئاتر مانند گربه‌ای است که هفت جان دارد

این بازیگر تأکید می‌کند: جامعه امروز ما نیاز به سینمای آموزشی دارد. یعنی وقتی تماشاگر از روی صندلی‌ها بر می‌خیزد، احساس کند که به داشته‌ها و معلوماتش افزود شده است. تحقق این امر نیازمند افزایش بار علمی سینماگران ماست تا بتوانند اجرای قوی داشته باشند و در مرحله بعد عصاره آن را به جامعه تزریق کنند. امثال من باید حرفی برای گفتن به جامعه داشته باشند و به فهم جامعه بیفزایند نه این که فقط جلوی دوربین حاضر بشوند، بچنداندا یا بگریانند.

وی تأکید می‌کند: آسیب‌شناسی جدی در این مقوله نیاز است، در همه جای جهان تئاتر حمایت می‌شود اما در کشور ما این طور نیست. اگر تئاتری‌ها حمایت شوند، از وضع موجود خارج خواهیم شد اما اصلا تئاتر حمایت نمی‌شود و یکی از دلایلی که باعث شده تا از تئاتر فاصله بگیریم و به شون‌زدیک شویم، همین نبود هم‌راهی‌ها و حمایت هاست. تئاتر باید پیشرو باشد. اتفاقا اگر هنر ما، جامعه و دولت را نقد نکند، آن وقت باید به آن خرده گرفت چون معتقدم که کار هنری، دیدن دردهای جامعه است. البته متأسفانه عده‌ای این نوع نگاه را نمی‌خواهند و فقط دوست دارند که مردم سر گرم باشند.

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش می‌گوید که تمام بازی‌هایش را دوست دارد اما این عرصه را، پُر از حسرت‌ها و کمبودها می‌داند.

نجفی در پایان در خصوص بازی کردن در مشهد و سفر به این شهر می‌گوید: در مشهد هم فضای شهر و هم آدم‌هایش حال خوبی برای مسافران ایجاد می‌کنند. حرم امام‌رضا(ع) جاذبه و معنویت خاص خود را دارد. نکته قابل توجه این شهر، میزبانی خوب مردم‌انش است که برایم سر اسر خاطر شده است.

مشهد

شهر و استان در شبکه‌های اجتماعی



حامد بهداد بازیگر خراسانی، صفحه اینستاگرام خود را با این عکس از پشت صحنه فیلم «قصر شیرین» در قاب مشترکی با رضا میر کریمی، به‌روز کرد.

«قربان نجفی» آن طور که شناسنامه‌اش می‌گوید، در اولین روز از اولین ماه سال ۱۳۴۷ در عشایر ایل قشقایی استان فارس متولد شده است. به اذعان خودش ۷ ساله بوده که برای اولین بار روی صحنه هنر صحنه تا آن جا پیش می‌رود که در دانشگاه نیز رشته را برای تحصیل انتخاب می‌کند، اما با همه علاقه و تعصبی که به صحنه نمایش دارد، وضعیت آن را بحرانی تلقی می‌کند و عقیده دارد، عده‌ای می‌خواهند تئاتری‌های دارای کسوت و تجربه را کنار بگذارند.

این بازیگر، حال و روز تلویزیون را هم ناخوش می‌داند و معتقد است که پیله رابطه‌ها این رسانه را در خود محصور کرده است و خروجی مثبتی برای جامعه ندارد. با این هنرمند، بی‌پهانه از حرفه‌اش گفتیم و احوالات این روزهایش.

● جایی برای خوابیدن، غذایی برای خوردن و صحنه‌ای برای بازی کردن

نجفی در ابتدای صحبت از دلایل روی آور دنش به این عرصه چنین می‌گوید: به نظر من هر کسی بر اساس علاقه و استعدادی که در خود کشف می‌کند، مسیر شغلی و آینده‌اش را رقم می‌زند و من نیز از این قاعده مستثنا نیستم. حدودا ۵ ساله بودم که تصمیم گرفتم بازیگر شوم و از ۷ سالگی هم روی صحنه رفتم. تقریباً سالی دو یا سه تئاتر کار می‌کردم تا این که در دوران راهنمایی گروهی را در شهرستان فیروز آباد شیراز تشکیل دادم و کارهای تئاتر را به صورت منسجم‌تر پیش می‌برد م. این روند ادامه پیدا کرد تا این که در کنکور هنر در رشته تئاتر قبول شدم و اولین تجربه تلویزیونی ام زمانی که ترم یک دانشگاه بودم، رقم خورد. بعد از آن تصمیم گرفتم تمام انرژی خود را صرف تئاتر کنم و حتی شعاری برابم خودم داشتم؛ جایی برای

خوابیدن، غذایی برای خوردن و صحنه‌ای برای بازی کردن. همین شعار را عملی کردم و سال‌ها به صورت مستمر و پیگیرانه، هر جایی برابم مقدور بود، تئاتر کار می‌کردم. برابم رفقی نداشت در خوابگاه یا شد یا روی پشت‌بام، تا این که دست‌روزی کار فرصتی را فراهم کرد و اولین فیلم سینمایی ام با عنوان «سایه به سایه» را در سال ۷۳ به کارگردانی آقای علی‌ژکان بازی کردم و همان سراغ ورود من به هنر هفتم بود و تا حالا هم روی ر صحنه و مقابل هر دوربینی که ممکن بود، به عشق مردم کشورم حاضر شده‌ام.

وی در بخش دیگری از اظهارات خود، از شرایط دشوار کاری بازیگران پیش‌کسوت و صاحب تجربه می‌گوید و توضیح می‌دهد: وضعیت امروز، قابل قیاس با ۱۰ سال پیش نیست. آن موقع برای انتخاب یک نقش ماه‌ها دنبال بازیگر مناسب می‌گشتند و از صدها نفر تست بازیگری می‌گرفتند و هنرپیشه‌ها با ملاک‌های زیادی سنجیده می‌شدند، اما حالا معیارها تغییر کرده و ملاک‌ها هنری نیستند و قابلیت‌ها نیز در نظر گرفته نمی‌شوند، من بازیگر هر قدر هم توانایی، آمادگی و دانش داشته باشم، معیاری برای انتخابم نیست و حتی زیبایی‌هایی که گاهی سینماگران به دنبالش هستند نیز امروز کاربرد آن چنانی ندارد. در واقع مبنای انتخاب افراد، یک سری روابط دوستانه و محفلی است. البته این قضیه را به همه تعمیم نمی‌دهم. در واقع اگر سینما را در نگاه کلی یک بدنه واحد ببینیم، امور آتش یا پنج، شش نفر است و همان‌ها هم خطوط اصلی در این فضا را شکل می‌دهند و

مشهد

بهروز شعبانی کارگردان خراسانی، در گذشت فرج!... حیدری از فیلم برداران مطرح ایرانی را تسلیت گفت و نوشت: فیلم برداری که از جوانی پشت دوربین بود و همیشه با علاقه و اخلاق نیکو کار می‌کرد. فیلم بردار بسیاری از کارهای درخشان سینما که فیلم برداری‌اش در ناصردین شاه‌اکتور سینما به یادماندی است. ...».

